# NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

Oddělení dokumentace a analytiky
657 40 Brno, Moravské nám. 6
Tel.: 542 532 632, fax: 542 532 361, e-mail: ODA_mail@nssoud.cz

V Brně 13. 9. 2026

## Rozhodnutí ESLP o stížnostech proti České republice a judikatura ESLP relevantní pro rozhodování správních soudů z období od 1. 7. 2025 do 31. 7. 2026

**Zadal:** JUDr. Karel Šimka

**K věci:** Setkání místopředsedů krajských soudů

**Kontaktní osoby ODA:** Barbora Antonovičová (Barbora.Antonovicova@nssoud.cz)

**Obsah**

**1 Přehled stížností podaných proti České republice k ESLP ..... 3**

Rozsudky ..... 3

Rozhodnutí o nepřijatelnosti stížnosti ..... 6

Vyškrtnuté věci ..... 9

**2 Relevantní rozhodnutí ESLP ..... 10**

Článek 2 - Právo na život ..... 10

Článek 3 – Zákaz mučení ..... 11

Článek 5 - Právo na svobodu a osobní bezpečnost ..... 12

Článek 6 – Právo na spravedlivý proces – civilní ..... 13

Článek 6 – Právo na spravedlivý proces – trestní ..... 15

Článek 8 – Právo na respektování rodinného a soukromého života ..... 17

Článek 9 – Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání ..... 20

Článek 10 – Svoboda projevu ..... 21

Článek 11 - Svoboda shromažďování a sdružování ..... 24

Článek 14 a článek 1 Protokolu č. 12 – Zákaz diskriminace ..... 26

Článek 18 – Ohraničení možnosti omezení práv ..... 28

Článek 35 – Podmínky přijatelnosti stížnosti ..... 29

Článek 1 Protokolu č. 1 – Ochrana vlastnictví ..... 30

Článek 3 Protokolu č. 1 – Právo na svobodné volby ..... 32

Článek 4 Protokolu č. 4 - Zákaz kolektivního vyhoštění cizinců ..... 33

Článek 4 Protokolu č. 7 - Právo nebýt souzen nebo potrestán dvakrát ..... 34

# 1 Přehled stížností podaných proti České republice k ESLP

V této kapitole jsou uvedeny stížnosti proti České republice, které v období od 1. 7. 2025 do 31. 7. 2026 ESLP rozhodl.

Kapitola je členěna na podkapitolu **Rozsudky,** která popisuje věci, v nichž byl k podané stížnosti vydán rozsudek, podkapitolu **Rozhodnutí o nepřijatelnosti stížnosti**, která uvádí rozhodnutí, v nichž ESLP rozhodl o stížnosti tímto způsobem a poslední podkapitolu věcí, které **ESLP vyškrtl** ze seznamu projednávaných stížností.

V rozhodnutích je ESLP označován jako „Soud".

## Rozsudky

ESLP v tomto období vydal rozsudek ve věci proti České republice v **osmi případech**. Rozhodnutí, která jsou nebo mohou být relevantní pro rozhodování správních soudů (i pokud vychází z civilního či trestního řízení), jsou celá zvýrazněna tučně. Názvy případů obsahují hypertextové odkazy na texty rozhodnutí či jejich anotace.

| NÁZEV | DATUM | STÍŽNOST |
|---|---|---|
| **SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ – ČESKÉ VELKOPŘEVORSTVÍ proti České republice** | 11. 9. 2025 | 15440/22 |
| Soud rozhodl, že v řízení o určení vlastnického práva k církevnímu majetku **došlo k porušení** práva stěžovatele na spravedlivý proces **podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy**. Dle jeho názoru Ústavní soud nevysvětlil, proč nenásledoval linii judikatury k církevním restitucím a nevyužil mechanismus předložení věci plénu podle § 23 zákona o Ústavním soudu. Tím došlo k porušení zásady právní jistoty. | | |
| **FAJSTAVR proti České republice** | 16. 10. 2025 | 48303/21 |
| Soud rozhodl, že odsouzení stěžovatele za organizovanou drogovou kriminalitu, které bylo založeno zejména na výpovědi spolupracující obviněné, **nevedlo k porušení** jeho práva na spravedlivý proces dle **čl. 6 odst. 1 Úmluvy**. V řízení totiž existovala řada vyvažujících záruk, které zajistily jeho celkovou spravedlivost, zejména možnost obhajoby svědkyni opakovaně vyslechnout, přítomnost dalších podporujících důkazů a obezřetný přístup soudů k hodnocení její výpovědi. | | |
| **KYRIAN proti České republice** | 6. 11. 2025 | 15956/23 |
| Soud dospěl k závěru, že stížnost biologického otce, který však není právním otcem dítěte, je v části týkající se neupravení osobního styku **zjevně neopodstatněná**. Pokud jde o právo na informace, Soud **neshledal porušení čl. 8 Úmluvy**. Zdůraznil, že přístup k informacím může být pro biologického rodiče zásadní a že toto právo lze přiznat i nezávisle na osobním kontaktu. V projednávané věci však vnitrostátní soudy individuálně posoudily okolnosti případu, spravedlivě vyvážily zájmy všech zúčastněných a postupovaly v souladu s nejlepším zájmem dítěte. | | |

| | | |
|---|---|---|
| **JAKLOVÁ A OSTATNÍ proti České republice** | 4. 12. 2025 | 38342/23 |
| Soud **shledal porušení** procesní stránky práva na **život podle čl. 2 Úmluvy** v důsledku postupu civilních soudů v řízení o náhradu škody proti nemocnici. Toto řízení vedli pozůstalí pacienta, který zemřel na následky podchlazení několik dnů poté, co nečekaně opustil areál nemocnice, kde byl dobrovolně hospitalizován. Dle Soudu spočívaly nedostatky řízení v tom, že soudy neposkytly stěžovatelům náležitou odpověď na všechny jimi vznesené argumenty a současně v tom, že řízení trvalo nepřiměřeně dlouho. | | |
| **ČERNÝ A OSTATNÍ proti České republice** | 18. 12. 2025 | 37514/20 |
| Soud **shledal porušení** práva stěžovatelů, advokátů na respektování soukromého života a korespondence **podle čl. 8 Úmluvy** kvůli založení jejich e-mailové komunikace s klientem do trestního spisu. V této souvislosti **i porušení práva** na účinný prostředek nápravy podle **čl. 13 Úmluvy**. Zároveň Soud konstatoval, že v řízení před Ústavním soudem **došlo k porušení** práva na spravedlivý proces podle **čl. 6 odst. 1 Úmluvy**, jelikož Ústavní soud stěžovatelům nezaslal písemné podání České advokátní komory, čímž jim na něj znemožnil reagovat. | | |
| **NOVÁK proti České republice** | 9. 4. 2026 | 6656/24 |
| Soud **shledal porušení čl. 8 Úmluvy v** důsledku selhání vnitrostátních orgánů při ochraně práva stěžovatele na respektování rodinného života poté, co matka protiprávně přestěhovala děti do 200 km vzdáleného města. Vnitrostátní orgány podle Soudu nenastolily spravedlivou rovnováhu mezi zájmy účastníků, neboť připustily, aby budoucí vztahy mezi otcem a dětmi byly určeny jednostranným zásahem jednoho z rodičů a plynutím času. | | |
| **TOŽIČKOVÁ proti České republice** | 28. 5. 2026 | 21512/23 |
| **Soud rozhodl, že zadržením novinářky při demonstraci došlo k porušení její svobody projevu podle čl. 10 Úmluvy. Vnitrostátní soudy totiž neprovedly potřebné poměřování mezi zájmem na udržení veřejného pořádku a zvláštní rolí novinářky, která měla informovat o otázce veřejného zájmu. Neuvedly ani dostatečné důvody, jež by zadržení ospravedlnily. Opatření tak neodpovídalo naléhavé společenské potřebě a nebylo nezbytné v demokratické společnosti. Jeho hlavním důsledkem bylo zabránit stěžovatelce vykonávat práci novinářky a plnit její úlohu „hlídacího psa" sledujícího postup policie vůči demonstrantům.** | | |
| **S. T. proti České republice** | 16. 7 .2026 | 28273/23 |
| **Soud rozhodl, že vyšetřování úmrtí osoby romského původu po zásahu policie nebylo nezávislé, důkladné a nezajistilo dostatečnou účast stěžovatelky – jeho sestry – na řízení (porušení čl. 2 a 3 Úmluvy v procesní složce). Dále konstatoval, že vnitrostátní orgány nedostály pozitivnímu závazku chránit život, jelikož v dané době absentovala odpovídající právní úprava a výcvik policistů ohledně použití pronační polohy a policisté dostatečně nesledovali zdravotní stav zadrženého (porušení čl. 2 Úmluvy v jeho hmotněprávní složce). Síla použitá policisty vůči intoxikované osobě ve zranitelném postavení byla podle Soudu nepřiměřená (porušení čl. 3 Úmluvy v jeho hmotněprávní složce). Vnitrostátní orgány pak ani dostatečně neprošetřily možný rasový motiv zásahu (porušení čl. 14 ve spojení s čl. 2 a 3 Úmluvy).** | | |

| | | |
|---|---|---|
| **KARIČKOVÁ proti České republice** | 16. 7. 2026 | 7411/24 |
| Soud rozhodl, že došlo k **porušení článku 3 Úmluvy v jeho procesní složce a článku 14 ve spojení s článkem 3 Úmluvy.** Stěžovatelka romského původu byla během konfliktu mezi skupinou fotbalových fanoušků a místními romskými obyvateli v Sokolově zasažena cihlou do nohy. Vnitrostátní orgány účinně nevyšetřily útok ani nezjistily totožnost pachatele, přestože stěžovatelka bezprostředně po incidentu uvedla, že jej dokáže identifikovat. Soud dále shledal, že orgány dostatečně neprověřily možný rasový motiv útoku, a to navzdory existenci více indicií nasvědčujících nenávistné motivaci. Vyšetřování bylo podle Soudu ovlivněno stereotypním přístupem a stát nesplnil svůj pozitivní závazek zajistit účinné vyšetřování možného rasově motivovaného násilí. | | |

## Rozhodnutí o nepřijatelnosti stížnosti

Seznam stížností proti České republice, u kterých ESLP rozhodl o jejich nepřijatelnosti. Žádná z nich není z oblasti správního soudnictví. Rozhodnutí jsou doplněna o odkaz na jejich anotaci v češtině, pokud je k dispozici.

| NÁZEV | DATUM | ČÍSLO |
|---|---|---|
| **HODINA proti České republice** | 3. 7. 2025 | 18381/23 |
| Soud **odmítl** stížnost jako **zjevně neopodstatněnou**, jelikož v insolvenčním řízení, v němž vnitrostátní soudy schválily reorganizační plán společnosti, jejímž byl stěžovatel akcionářem, nedošlo k porušení jeho práva na ústní slyšení ani kontradiktornost řízení podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Stěžovatel mohl své námitky uplatnit písemně a soudy se jimi řádně zabývaly. Namítaná změna právního názoru ohledně hlasovacích práv akcionářů pak stěžovateli prospěla a neměla dopad na kontradiktornost řízení. | | |
| **KRAMNÝ proti České republice** | 10. 7. 2025 | 6772/25 |
| Soud **odmítl jako zjevně neopodstatněnou** stížnost muže odsouzeného za dvojnásobnou vraždu manželky a dcery, který namítal, že zamítnutím jeho žádosti o obnovu trestního řízení došlo k porušení jeho práv chráněných čl. 6 a 13 Úmluvy. Soud připomněl, že Úmluva **nezaručuje právo na obnovu řízení**. | | |
| **KRAJČÍK proti České republice** | 10. 7. 2025 | 11723/23 |
| Soud **odmítl** stížnost jako **zjevně neopodstatněnou**, neboť vystěhování stěžovatele s těžkým zdravotním postižením z domova pro seniory nepředstavovalo porušení jeho práva na respektování soukromého života podle čl. 8 Úmluvy. Vnitrostátní soudy podle Soudu zohlednily všechny relevantní okolnosti případu, své závěry přesvědčivě odůvodnily a postupovaly v mezích svého uvážení. | | |
| **HLAVÁČEK proti České republice** | 25. 9. 2025 | 21873/21 |
| Soud prohlásil za nepřijatelnou stížnost dítěte, které namítalo porušení svého práva na spravedlivý proces, když konstatoval, že řízení vedené proti dítěti mladšímu 15 let, které skončilo uložením napomenutí s výstrahou, nepředstavovalo „trestní obvinění“ ani spor o „civilní právo“ ve smyslu čl. 6 Úmluvy. Soud tak **stížnost odmítl pro neslučitelnost *ratione materiae*** s Úmluvou. | | |
| **CRITES A RABINOVITZ proti České republice** | 25. 9. 2025 | 30632/23 |
| Soud odmítl stížnost jako **zjevně neopodstatněnou**, neboť stěžovatelé nemohli dovozovat porušení práva na přístup k soudu podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy z toho, že Ústavní soud jejich ústavní stížnost věcně neprojednal z důvodu nevyčerpání dostupných opravných prostředků. Soud konstatoval, že takový postup nepředstavuje odepření spravedlnosti. | | |

| | | |
|---|---|---|
| **RAVAK a.s. proti České republice** | 20. 11. 2025 | 15866/23 |
| Soud rozhodl, že absence ústního slyšení v insolvenčním řízení ve fázi schvalování reorganizačního plánu, ač o něj jedna z věřitelských společností opakovaně žádala, nebyla v rozporu s právem na spravedlivý proces podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy a stížnost **odmítl pro zjevnou neopodstatněnost**. | | |
| **TŮMA proti České republice** | 29. 1. 2026 | 1422/24 |
| Soud **odmítl** stížnost jako **zjevně neopodstatněnou**, neboť svěření nezletilé do péče babičky neporušilo práva stěžovatele jakožto otce. Vnitrostátní soudy rozhodovaly krátce po úmrtí matky, vycházely z dlouhodobě a jasně vyjadřovaného přání dítěte, které bylo schopné chápat důsledky svého postoje a opřely se i o další relevantní okolnosti. Zohlednily, že rodičovské kompetence stěžovatele nebyly zpochybněny a že respektování přání nezletilé spolu s jeho citlivým přístupem umožnilo postupné rozšiřování kontaktů a posilování jejich vztahu. Oprávněné zájmy stěžovatele tak nebyly opomenuty. | | |
| **PÁVEK proti České republice** | 29. 1. 2026 | 5907/25 |
| Soud rozhodl, že odsouzení stěžovatele bylo založeno na dostatečně prověřené a podporované výpovědi klíčového svědka, a řízení tak jako celek splnilo požadavky spravedlivého procesu podle čl. 6 Úmluvy. Stížnost proto **odmítl** jako **zjevně neopodstatněnou**. | | |
| **P-HOLDING, s. r. o. proti České republice** | 29. 1. 2026 | 212/24 |
| Soud **odmítl** stížnost jako **zjevně neopodstatněnou**, neboť určení, že pozemky držené stěžovatelkou více než deset let jsou ve vlastnictví státu, neporušilo čl. 1 Protokolu č. 1 ani čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Vnitrostátní soudy správně vycházely z toho, že v původním řízení nebylo respektováno blokační ustanovení bránící převodům původně církevního majetku. K námitce porušení právní jistoty Soud uvedl, že překážka věci rozhodnuté se neuplatní vůči subjektu, který nebyl účastníkem původního řízení, a proto nedošlo ani k porušení čl. 6 Úmluvy. | | |
| **BLAŽOVÁ A OSTATNÍ proti České republice** | 29. 1. 2026 | 1161/21 |
| Soud rozhodl o **nepřijatelnosti** stěžovatelčiných stížností na porušení práva na respektování soukromého života podle čl. 8 Úmluvy a práva na účinný prostředek nápravy podle čl. 13 Úmluvy. Jednalo se o sledování vozidel, která stěžovatelka užívala, ze strany policie. Soud konstatoval nepřijatelnost stížnosti z části pro nevyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy a zčásti pro neopodstatněnost. | | |
| **MÜNSTER proti České republice** | 18. 3. 2026 | 17290/23 |
| Soud **odmítl jako zjevně neopodstatněnou** stížnost otce, který namítal porušení čl. 8 Úmluvy z důvodu neúčinného výkonu jeho práva na styk s nezletilým synem a zamítnutí návrhu na střídavou péči, jakož i porušení práva na účinný prostředek nápravy podle čl. 13 Úmluvy. Soud dospěl k závěru, že vnitrostátní orgány přijaly za obzvláště obtížných okolností všechna opatření, která od nich bylo možné rozumně očekávat a že jejich postup odpovídal nejlepšímu zájmu dítěte. | | |
| **MACHALICKÝ proti České republice** | 30. 4. 2026 | 36160/25 |
| Soud rozhodl, že zamítnutí návrhu na obnovu řízení před Ústavním soudem nepředstavovalo porušení čl. 6 Úmluvy. Konstatoval, že řízení o obnově v českém právu neslouží jako pokračování původního | | |

| | | |
|---|---|---|
| řízení ani jako prostředek k přezkumu merita věci, a proto na ně čl. 6 odst. 1 nedopadá. Námitky týkající se údajného neprovedení původního rozsudku Soudu byly neslučitelné *ratione materiae* s Úmluvou. Stížnost proto Soud odmítl jako **nepřijatelnou**. | | |
| **ČEGAN A BABAIEVA proti České republice** | 30. 4. 2026 | 30272/25 |
| Soud rozhodl, že vnitrostátní orgány dostatečně důkladně přezkoumaly okolnosti roztržky, k níž došlo u stánku na podporu svobodné Ukrajiny, a následně řádně odůvodnily, proč nebylo prokázáno, že se jednalo o předsudečné násilí, jež by bylo třeba řešit prostředky trestního práva. Soud proto stížnost **odmítl pro zjevnou neopodstatněnost.** | | |
| **P. S. D. proti České republice** | 13. 5. 2026 | 19260/24 |
| Soud odmítl pro **zjevnou neopodstatněnost** stížnost týkající se určení biologického příbuzenství nezletilého dítěte a namítaného porušení čl. 8 Úmluvy. Soud shledal, že vnitrostátní soudy dostatečně zohlednily nejlepší zájem dítěte, když upřednostnily zachování jeho stabilního rodinného prostředí před okamžitým zjišťováním biologického původu prostřednictvím testu DNA. | | |
| **RATH proti České republice** | 2. 6. 2026 | 34695/22 |
| Soud prohlásil za **nepřijatelnou** stížnost bývalého vrcholného politika, který byl odsouzen za korupci při zadávání veřejných zakázek. Soud dospěl k závěru, že námitky proti absenci nestrannosti předsedy senátu a přísedících krajského soudu jsou zjevně neopodstatněné a že věc byla projednána nezávislým a nestranným soudem ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Část stížnosti týkající se tvrzeného porušení presumpce neviny podle čl. 6 odst. 2 Úmluvy z důvodu vyjádření představitelů veřejné moci Soud odmítl pro nevyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy. | | |
| **M. proti České republice** | 23. 6. 2026 | 36622/21 |
| Soud prohlásil za **nepřijatelnou** stížnost, která se týkala sexuálního zneužívání nezletilé. Dle názoru Soudu nelze matku nezletilé oběti považovat za oběť tvrzených nedostatků vyšetřování sexuálního zneužívání její dcery, neboť její emocionální utrpení nedosáhlo intenzity vyžadované čl. 3 a 8 Úmluvy. Námitky dcery týkající se účinnosti vyšetřování byly nepřijatelné pro nevyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy, jelikož mohla podat ústavní stížnost proti rozsudku, kterým byla schválena dohoda o vině a trestu. Ustanovení procesního opatrovníka dceři, nepřiznání postavení poškozené matce ani její vyloučení z jednání podle Soudu nepředstavovaly porušení jejích práv podle čl. 6 a 8 Úmluvy. | | |

## Vyškrtnuté věci

Pro úplnost jsou zde uvedeny i věci **původně řešené ve správním soudnictví**, v nichž byla podána stížnost k ESLP a které byly následně vyškrtnuty ze seznamu projednávaných stížností.

| NÁZEV | DATUM | ČÍSLO |
|---|---|---|
| **MULLIS proti České republice** | 4. 12. 2025 | 16273/22 |
| Soud rozhodl o vyškrtnutí stížnosti ze seznamu poté, co první stěžovatelka výslovně projevila vůli nepokračovat v řízení a druhá stěžovatelka nereagovala na výzvy Soudu, aby si zvolila právního zástupce, ani nevyjádřila vůli pokračovat v řízení přes Soudem. Vzhledem k absenci zvláštních okolností vyžadujících další přezkum podle čl. 37 odst. 1 písm. a) Úmluvy Soud uzavřel, že pokračování v řízení není nadále odůvodněné, a stížnost vyškrtnul ze seznamu. | | |
| **L. T. proti České republice** | 4. 12. 2025 | 22850/24 |
| Soud schválil smírné urovnání ve věci, v níž stěžovatel namítal, že mu byl z diskriminačních (socioekonomických) důvodů odepřen přístup k soudu ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy, samostatně i ve spojení s čl. 14 Úmluvy. Po uzavření dohody, v níž se vláda zavázala vyplatit stěžovateli sjednanou částku, Soud věc vyškrtnul ze seznamu. | | |
| **GILBERT proti České republice** | 19. 2. 2026 | 19280/24 |
| Soud schválil dohodu o smírném urovnání ve věci, v níž Soud řešil otázku, zda odmítnutí vnitrostátních orgánů vyhovět žádosti stěžovatele o změnu osobních údajů označujících pohlaví v matričních záznamech s odůvodněním, že nepodstoupil nezvratný chirurgický zákrok, představovalo porušení jeho práv podle čl. 3 a 8 Úmluvy samostatně i ve spojení s čl. 14 Úmluvy. | | |

# 2 Relevantní rozhodnutí ESLP

Tato kapitola obsahuje krátké anotace vybraných rozhodnutí ESLP vydaných **v období od 1. 7. 2025 do 31. 7. 2026, která mohou být relevantní pro rozhodování správních soudů**.

Rozhodnutí byla vybrána především z Přehledu judikatury, který ke každému článku vydává sám ESLP (Knowledge Sharing – Case Law Guides), hledání v databázi HUDOC podle významu rozhodnutí – Key Cases či ze Zpravodaje Kanceláře vládního zmocněnce a dalších zdrojů s přihlédnutím ke správnímu prvku rozhodnutí a přínosnosti pro českou judikaturu a rozhodování.

Rozhodnutí jsou členěna podle dotčených článků Úmluvy. **Názvy případů obsahují hypertextové odkazy** na web ESLP, nebo na portál Mezi soudy (na text rozhodnutí, případně text jeho české anotace).

## Článek 2 - Právo na život

***Ukrajina a Nizozemsko proti Rusku***, stížnost č. 8019/16, rozhodnutí ze dne 9. 7. 2025

- **klíčový případ**
- **rovněž ke čl. 2, 3, 4 § 2, 5, 8, 9, 10, 11 a čl. 1 a 2 Protokolu č. 1 Úmluvy**

Soud ve vícenásobné mezistátní stížnosti podle čl. 33 konstatoval „vícenásobná, flagrantní a bezprecedentní porušení Úmluvy žalovaným státem na Ukrajině“, zahrnující sestřelení letu MH17, rozsáhlé vojenské útoky a systematické porušování práv civilistů na okupovaných územích.

Potvrdil, že Rusko mělo v rozhodném období účinnou kontrolu nad oblastmi ovládanými separatisty i nad územími obsazenými po invazi v roce 2022, a proto nese odpovědnost za jednání svých ozbrojených sil i struktur.

U sestřelení letu MH17 shledal porušení čl. 2 (hmotněprávního i procesního), neboť střela Buk byla odpálena v rozporu s mezinárodním humanitárním právem a Rusko „neprovedlo účinné vyšetřování“ a šířilo zfalšované informace. Soud dále potvrdil existenci správní praxe nerozlišujících útoků, mimosoudních poprav, mučení, znásilnění jako válečné zbraně, svévolných zadržení, nucené práce, nuceného přesídlování civilistů, potlačování náboženské svobody, svobody projevu, pokojného shromažďování, rabování majetku a indoktrinace ve školách, což vedlo k porušení čl. 2, 3, 4 § 2, 5, 8, 9, 10, 11 a čl. 1 a 2 Protokolu č. 1 Úmluvy.

Zvlášť závažná byla správní praxe převádění ukrajinských dětí do Ruska, jejich umisťování do péče a adopcí, přičemž děti byly vystaveny zacházení dosahujícímu intenzity čl. 3 a byly fakticky zbaveny svobody. Soud shledal i porušení čl. 14 pro diskriminaci na základě politického názoru a národnosti a čl. 13 pro absenci účinných prostředků nápravy.

Podle čl. 38 Rusko nespolupracovalo se Soudem, což „politováníhodně selhalo“ a ovlivnilo řízení. Podle čl. 46 Soud nařídil, aby Rusko propustilo či navrátilo všechny osoby nezákonně zadržované na okupovaných územích a spolupracovalo na vytvoření mezinárodního mechanismu pro identifikaci a bezpečné znovusjednocení všech dětí deportovaných do Ruska před 16. 9. 2022.

Porušení práva: ANO

## Článek 3 – Zákaz mučení

***Tsaava a ostatní proti Gruzii***, stížnost č. 13186/20, rozhodnutí ze dne 11. 12. 2025

- **klíčový případ**
- **rovněž ke čl. 10 a 11**

Soud shledal, že použití kinetických projektilů a špatné zacházení ze strany policie při rozehnání demonstrace nebylo nezbytně nutné ani přiměřené a porušilo zákaz nelidského nebo ponižujícího zacházení dle čl. 3 Úmluvy. Dlouhotrvající a bezvýsledné vyšetřování tohoto policejního zásahu pak porušilo požadavek na účinné vyšetřování podle procesního aspektu téhož ustanovení. Soud rovněž shledal, že policejní zásah ve vztahu ke stěžovatelům z řad novinářů porušil svobodu projevu dle čl. 10 a ve vztahu ke stěžovatelům z řad demonstrantů porušil svobodu shromažďování dle čl. 11 Úmluvy.

Porušení práva: ANO

***D. M. proti Švédsku***, stížnost č. 32694/23, rozhodnutí ze dne 26. 3. 2026

Soud uzavřel, že vyhoštění afghánského žadatele hazárského původu by porušilo čl. 3 Úmluvy, neboť z důvodů souhrnu jeho osobních okolností, jako je etnický původ, oblast návratu, dlouhý pobyt ve Švédsku, chování odporující náboženským a morálním normám by existovalo reálné riziko špatného zacházení. Soud zdůraznil, že samotná nepříznivá situace v Afghánistánu ani příslušnost k hazárské menšině automaticky neznamenají porušení článku 3, avšak v případě stěžovatele nebyly švédskými orgány dostatečně posouzeny všechny individuální okolnosti v jejich souhrnu. Vnitrostátní orgány podle Soudu neprovedly kumulativní posouzení rizik, a tím opomenuly zásadní faktory zvyšující ohrožení stěžovatele.

Porušení práva: ANO

***M. V. a ostatní proti Belgii***, stížnost č. 52836/22, rozhodnutí ze dne 9. 4. 2026

- **rovněž ke čl. 6, 34 a 46**

Stát podle Soudu porušil čl. 3, když žadatelům o mezinárodní ochranu neposkytl zákonem zaručené ubytování ani základní pomoc, čímž je ponechal měsíce v krajně nedůstojných podmínkách na ulici navzdory jejich opakovaným upozorněním. Současně došlo k porušení čl. 6, protože stát s nepřiměřenými průtahy neplnil pravomocná rozhodnutí soudů ukládající mu zajistit ubytování a podporu. Porušení čl. 34 spočívalo v tom, že orgány obdobně otálely i s provedením předběžných opatření Soudu, čímž bránily efektivnímu výkonu práva na individuální stížnost. Podle čl. 46 má stát povinnost napravit systémový problém již identifikovaný ve věci *Camara*, tedy zajistit, aby orgány byly schopny v praxi dodržovat zákonné právo žadatelů o azyl na ubytování i závazná soudní rozhodnutí.

Porušení práva: ANO

## Článek 5 - Právo na svobodu a osobní bezpečnost

***Siedlecka proti Polsku***, stížnost č. 13375/18, rozhodnutí ze dne 30. 7. 2025

Soud uzavřel, že zbavení svobody stěžovatelky po demonstraci nebylo „stanoveno zákonem“ podle čl. 5 odst. 1 Úmluvy a došlo tak k jeho porušení. Policisté zadržovali stěžovatelku po dobu přibližně dvou hodin v uzavřeném prostoru po protidemonstraci, aniž jí umožnili odejít, dojít si na toaletu, koupit vodu či komunikovat s právníkem, čímž došlo ke zbavení svobody bez dostatečného právního základu ve vnitrostátním právu. Nebylo prokázáno, že celá délka zadržení byla nezbytná k ověření totožnosti, ani vysvětleno, proč nebyli účastníci demonstrace propuštěni po jejím ověření.

Porušení práva: ANO

***Atanasije Ristić proti Srbsku***, stížnost č. 38336/21, rozhodnutí ze dne 26. 8. 2025

- **rovněž ke čl. 1, 2, 3 a 4**

V této věci byl stěžovatel byl v souvislosti s podezřením z pašování drog, které spolkl při policejní kontrole, připoután k nemocničnímu lůžku a bylo mu podáno projímadlo, aby došlo k vyloučení sáčku s drogami. Soud shledal, že jeho stížnost byla v části týkající se tvrzeného porušení zákazu špatného zacházení podle čl. 3 Úmluvy zjevně neopodstatněná. Současně však rozhodl o porušení čl. 5 odst. 1, 2, 3 a 4 Úmluvy, neboť stěžovatel byl zbaven osobní svobody bez jakéhokoli záznamu o zatčení, nebyl informován o důvodech zásahu, nebyl předveden před soud a neměl možnost domáhat se soudního přezkumu zákonnosti svého zadržení.

Porušení práva: ANO

## Článek 6 – Právo na spravedlivý proces – civilní

***Misiūnas proti Litvě***, stížnost č. 38687/22, rozhodnutí ze dne 7. 10. 2025

Soud shledal, že došlo k porušení čl. 6 odst. 1 Úmluvy, protože stěžovateli nebyl umožněn soudní přezkum rozhodnutí prezidenta republiky, kterým nebyl po skončení výkonu veřejných funkcí znovu jmenován soudcem. Stěžovatel netvrdil právo na automatický návrat do funkce, ale namítal, že neměl možnost ověřit, zda bylo rozhodnutí přijato řádně a bez svévole. Soud zdůraznil, že ani rozhodnutí orgánů s vysokou mírou uvážení nemohou být zcela vyňata ze soudní kontroly.

Porušení práva: ANO

***Tsatani proti Řecku***, stížnost č. 42514/16, rozhodnutí ze dne 14. 10. 2025

- **klíčový případ**

Soud rozhodl, že v kárném řízení proti státní zástupkyni došlo k porušení čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Stěžovatelka čelila kárnému řízení v souvislosti se svým postupem v mediálně sledované trestní věci. Předsedkyně Kasačního soudu nejprve zahájila předběžné šetření, následně se podílela na posouzení námitky své podjatosti a během důvěrné fáze řízení veřejně komentovala stěžovatelku i tuto námitku. Kárný senát se přitom dostatečně nezabýval tím, zda tyto okolnosti nenarušily objektivní nestrannost řízení.

Porušení práva: ANO

***Stephan Kucera proti Rakousku***, stížnost č. 13810/22, rozhodnutí ze dne 9. 12. 2025

Soud shledal, že nedošlo k porušení čl. 6 odst. 1 Úmluvy, pokud jde o právo na veřejné a ústní jednání. Celé jednání o přestupku před správním soudem proběhlo výhradně online prostřednictvím videokonference a to z důvodu pandemie Covid-19.

Porušení práva: ANO

***Morawiec proti Polsku***, stížnost č. 46238/20, rozhodnutí ze dne 5. 2. 2026

- **rovněž ke čl. 8 a 10**

Soud shledal, že zbavení soudkyně imunity a její dočasné zproštění výkonu funkce kárným senátem Nejvyššího soudu porušilo čl. 6, 8 a 10 Úmluvy. Stěžovatelka byla dlouholetou soudkyní a veřejně kritizovala reformy polské justice. Kroky směřující k jejímu trestnímu stíhání podle Soudu souvisely právě s jejími veřejnými postoji. Kárný senát přitom nesplňoval požadavky nezávislého a nestranného soudu zřízeného zákonem a řízení neposkytovalo dostatečné záruky proti svévoli. Soud dále uvedl, že opatření představovala nepřiměřený zásah do profesního a soukromého života stěžovatelky a do její svobody projevu, neboť souvisela s její veřejnou kritikou změn v justici a nesledovala legitimní cíl ve smyslu čl. 10 Úmluvy.

Porušení práva: ANO

***Lena Hakobyan a ostatní proti Arménii***, stížnost č. 13721/23 a 34245/23, rozhodnutí ze dne 21. 5. 2026

- **rovněž ke čl. 13 a 46**

Soud shledal, že civilní a správní řízení trvající sedm až třináct let překročila požadavek přiměřené lhůty podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy a že stěžovatelé neměli k dispozici žádný účinný prostředek nápravy ve smyslu čl. 13. Soud státu zároveň uložil povinnost přijmout obecná opatření, zejména zřídit prioritně kompenzační prostředek určený výhradně pro stížnosti na nepřiměřenou délku řízení, případně doplněný i o akcelerační mechanismus.

Porušení práva: ANO

## Článek 6 – Právo na spravedlivý proces – trestní

***Seppern proti Estonsku***, stížnost č. 31722/22, rozhodnutí ze dne 16. 9. 2025

Soud shledal, že nedošlo k porušení čl. 6 odst. 1 Úmluvy, když vnitrostátní soudy použily úryvky z přepisů nezákonných odposlechů pouze k posouzení věrohodnosti výpovědi stěžovatele, zatímco vlastní odsouzení založily na jiných, nezávislých důkazech. Vnitrostátní soudy podrobně odůvodnily, proč bylo použití těchto úryvků v souladu s vnitrostátním právem, jejich závěry nebyly svévolné ani zjevně nerozumné a omezený přístup k úplným přepisům představoval významnou procesní záruku.

Porušení práva: NE

## Článek 7 – Zákaz trestu bez zákona

***Khadija Ismayilova* proti Ázerbájdžánu (č. 4)**, stížnost č. 71556/16 a 74112/17, rozhodnutí ze dne 27. 1. 2026

- **rovněž ke čl. 6, 10 a 18**

Soud shledal, že trestní stíhání a odsouzení stěžovatelky bylo svévolné, nepředvídatelné a sloužilo k jejímu umlčení, a proto došlo k porušení čl. 6, 7, 10 a 18 Úmluvy. Její odsouzení za „nelegální podnikání" spočívající v práci novinářky bez akreditace vycházelo z extenzivního a nepředvídatelného výkladu zákona, který odporoval zásadě *nullum crimen sine lege*. Trestní řízení bylo zásadně vadné a arbitrární, takže nesplnilo požadavky spravedlivého procesu. Zásah do svobody projevu byl nezákonný a nesledoval žádný legitimní cíl, přičemž úzce souvisel s její investigativní činností. Soud uzavřel, že řízení bylo vedeno za nepřípustným účelem potrestat a umlčet novinářku, což představovalo porušení čl. 18 ve spojení s čl. 10 Úmluvy.

Porušení práva: ANO

***Yasak proti Turecku***, stížnost č. 17389/20, rozhodnutí ze dne 5. 5. 2026

Soud shledal, že odsouzení stěžovatele za členství v ozbrojené teroristické organizaci porušilo zákaz uložení trestu bez zákona, neboť vnitrostátní soudy neposoudily jeho *mens rea* ve vztahu k trestnému činu. Soudy se omezily na pouhé konstatování jeho působení ve vzdělávací větvi organizace, aniž prokázaly osobní, funkční či hierarchickou vazbu na její strategické či násilné struktury, a aniž zohlednily časový rámec údajného členství, kdy organizace nebyla označena za teroristickou. Opřely se o obecné úvahy o pozdějším vývoji hnutí, aniž prokázaly, že si stěžovatel této proměny byl vědom a jednal s vědomím teroristických cílů. Takový postup porušil jeho individuální právo nebýt potrestán bez existence psychické vazby, která je nezbytná k prokázání osobní trestní odpovědnosti.

Porušení práva: ANO

## Článek 8 – Právo na respektování rodinného a soukromého života

***M. K. proti Lotyšsku***, stížnost č. 26035/23, rozhodnutí ze dne 3. 7. 2025

Soud shledal, že došlo k porušení práva na respektování rodinného a soukromého života, jelikož vnitrostátní orgány neprojednaly otázku prozatímního styku stěžovatelky s dítětem její bývalé partnerky a nezajistily potřebnou rychlost řízení, přestože mezi nimi existovalo silné citové pouto odpovídající vztahu de facto rodiče a dítěte. Tím orgány neprojevily požadovanou míru zvláštní pečlivosti a odepřely stěžovatelce jakýkoli kontakt po celou dobu řízení, což mělo závažné dopady na jejich vzájemný vztah i na výsledek samotného řízení.

Porušení práva: ANO

***Siles Cabrera proti Španělsku***, stížnost č. 5212/23, rozhodnutí ze dne 17. 7. 2025

Soud shledal, že nedošlo k porušení práva stěžovatele na respektování rodinného života podle čl. 8 Úmluvy. Stěžovatel žádal o zvláštní dočasné povolení k pobytu s ohledem na nutnost pečovat o syna se zdravotním postižením, to však bylo zamítnuto z důvodu, že nesplňoval podmínku ekonomické soběstačnosti nezaložené na sociálních dávkách.

Porušení práva: NE

***Greenpeace Nordic a ostatní proti Norsku***, stížnost č. 34068/21, rozhodnutí ze dne 28. 10. 2025

- **klíčový případ**

Soud shledal, že v případě tvrzeného vadného rozhodovacího procesu v rámci udělování licencí k průzkumu ropy předcházejícího těžbě ropy nešlo o hmotněprávní závazky státu v oblasti klimatu, ale o procesní povinnosti při rozhodování o udělení licencí. Zdůraznil, že stát má povinnost zajistit přiměřené, včasné a komplexní posouzení vlivů na životní prostředí založené na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích, pokud povoluje činnost potenciálně ohrožující právo jednotlivce na účinnou ochranu před závažnými dopady změny klimatu na jeho život, zdraví a kvalitu života. Soud dospěl k závěru, že ačkoli licenční proces nebyl zcela komplexní, nic nenasvědčovalo tomu, že by posouzení bylo strukturálně nedostatečné nebo že by systémově selhávalo. Dotčené osoby měly zároveň možnost povolení projektu účinně napadnout.

Porušení práva: NE

***Green Alliance proti Bulharsku***, stížnost č. 6580/22, rozhodnutí ze dne 17. 2. 2026

Soud shledal porušení čl. 8 Úmluvy, protože bulharská právní úprava umožňující bezpečnostní službě skryté začleňování svých pracovníků (agenti v utajení) do soukromých organizací neposkytovala dostatečné záruky proti svévoli. Šlo o utajené pracovníky zpravodajské služby využívané k ochraně národní bezpečnosti a kontrarozvědné činnosti. Podle Soudu vnitrostátní právní rámec nestanovil dostatečné podmínky jejich nasazení, nezajišťoval nezávislý dohled ani dostatečná pravidla pro nakládání se získanými informacemi.

Porušení práva: ANO

***Manjani proti Albánii***, stížnost č. 32283/23, rozhodnutí ze dne 10. 3. 2026

Stěžovatel se ucházel o přijetí na Justiční školu k přípravě na funkci státního zástupce a úspěšně složil přijímací zkoušku. Nebyl však přijat kvůli odsouzení za krádež, které se dopustil v patnácti letech a ohledně něhož již byl ze zákona rehabilitován. Soud shledal porušení čl. 8 Úmluvy. Absolutní a fakticky trvalé vyloučení z této profesní dráhy závažně zasáhlo do jeho soukromého a profesního života. Vnitrostátní orgány neposoudily jeho situaci individuálně – dostatečně nezohlednily jeho věk v době činu, nízkou závažnost konkrétního jednání, uplynulou dobu, následnou rehabilitaci ani jeho pozdější chování. Zákaz proto nebyl přiměřený legitimnímu cíli ochrany důvěryhodnosti justice.

Porušení práva: ANO

***Kanev a Bulgarian Helsinki Committee proti Bulharsku***, stížnost č. 45864/22, rozhodnutí ze dne 28. 4. 2026

Soud rozhodl, že došlo k porušení čl. 8 Úmluvy, protože bezpečnostní agentura odmítla sdělit, zda o stěžovatelích shromažďovala zpravodajské informace. Rovněž shledal nedostatek účinných záruk poskytujících minimální ochranu proti svévolnému a nezákonnému zpracování údajů agenturou. Soud uzavřel, že zásah nebyl „v souladu se zákonem".

Porušení práva: ANO

***A. P. a R. P. proti Polsku***, stížnost č. 1298/19, rozhodnutí ze dne 2. 7. 2026

Soud rozhodl, že odmítnutí polských orgánů zapsat zahraniční rodný list dítěte, v němž byly jako rodiče uvedeny dvě ženy, porušilo právo dítěte na respektování soukromého života podle čl. 8 Úmluvy a zákaz diskriminace podle čl. 14 ve spojení s čl. 8 Úmluvy. Dítě nabylo polské občanství již narozením, avšak odmítnutí zápisu mu znemožňovalo získat polské doklady a orgány dostatečně nezohlednily jeho nejlepší zájem. Ve vztahu k rodinnému životu a právům matek Soud porušení neshledal.

Porušení práva: ANO

***Ivanyushchenko proti Švýcarsku***, stížnost č. 54708/20, rozhodnutí ze dne 2. 7. 2026

Soud rozhodl, že zařazení bývalého ukrajinského poslance na veřejně přístupný sankční seznam osob spojených s vládou Viktora Janukovyče neporušilo jeho právo na respektování soukromého života podle čl. 8 Úmluvy.

Porušení práva: NE

***A. G. proti Švýcarsku***, stížnost č. 15345/20, rozhodnutí ze dne 23. 7. 2026

Soud rozhodl, že odmítnutí vězeňských orgánů umožnit stěžovatelce v pokročilém stadiu těhotenství návštěvy jejího partnera, biologického otce očekávaného dítěte a jeho přítomnost u porodu porušilo čl. 8 Úmluvy. Vnitrostátní orgány dostatečně nezohlednily její individuální situaci a neposoudily mírnější opatření, zejména návštěvy pod dohledem.

Porušení práva: ANO

***Aleksieva a ostatní proti Bulharsku***, stížnost č. 30915/23, rozhodnutí ze dne 25. 8. 2026

Soud shledal, že Bulharsko porušilo čl. 8 Úmluvy, jelikož demolice romské osady, v níž stěžovatelé dlouhodobě žili, byla provedena bez jejich účasti v řízení a bez posouzení přiměřenosti zásahu do jejich práva na obydlí. Stěžovatelé, příslušníci romské komunity, byli z procesu vedoucího k vydání a výkonu demoličních příkazů fakticky vyloučeni a o jejich provedení se dozvěděli až v době, kdy demolice probíhala. Podle Soudu měly veřejné orgány zohlednit jejich zranitelné postavení, dlouhodobou vazbu na místo bydliště a individuální okolnosti každé dotčené osoby. Bez možnosti předchozího přezkumu přiměřenosti demolice proto nebyla zajištěna spravedlivá rovnováha mezi veřejným zájmem a ochranou práva stěžovatelů na obydlí.

Porušení: ANO

## Článek 9 – Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání

***Velev a ostatní proti Bulharsku***, stížnost č. 56007/21, rozhodnutí ze dne 9. 6. 2026

Soud shledal porušení čl. 9 Úmluvy, protože obecní zákaz náboženské propagace „ode dveří ke dveřím" měl plošný a absolutní charakter a dopadal na jakoukoli formu náboženského oslovení obyvatel. Orgány neprokázaly existenci konkrétních či opakovaných problémů, které by tak široké omezení odůvodňovaly, a zároveň nedodržely povinnost neutrality a nestrannosti v náboženských otázkách. Zásah nebyl nezbytný v demokratické společnosti, a to zejména s ohledem na to, že tento způsob kázání je pro svědky Jehovovy podstatnou součástí jejich náboženské praxe.

Porušení práva: ANO

***G. K. a A. S. proti Švýcarsku***, stížnosti č. 55299/20 a 31515/22, rozhodnutí ze dne 16. 7. 2026

- **rovněž ke čl. 13**

Soud rozhodl, že neposkytnutí možnosti věcného přezkumu žádostí stěžovatelů o plnohodnotnou veganskou stravu během vazby a nedobrovolné psychiatrické hospitalizace porušilo čl. 9 a 13 Úmluvy. Jejich etické veganství představovalo přesvědčení chráněné svobodou myšlení a svědomí, avšak správní orgány nevydaly formální rozhodnutí a soudy jejich námitky odmítly z procesních důvodů. V důsledku přehnaně formalistického postupu tak nebyly žádosti stěžovatelů nikdy meritorně posouzeny ani poměřeny s případnými organizačními, finančními či praktickými omezeními dotčených zařízení.

Porušení práva: ANO

## Článek 10 – Svoboda projevu

***Google LLC a ostatní proti Rusku***, stížnost č. 37027/22, rozhodnutí ze dne 8. 7. 2025

- **rovněž ke čl. 6**

Soud shledal, že Rusko porušilo čl. 10 Úmluvy, když společnosti Google LLC uložilo mimořádně vysoké pokuty za neodstranění či neobnovení obsahu na YouTube, aniž by posoudilo jeho povahu, pravdivost či možné riziko. Sankce dopadaly plošně na široké spektrum veřejně významného obsahu, včetně politické kritiky, informací o invazi na Ukrajinu či podpory LGBTQ práv, a vytvářely silný tlak na cenzuru s výrazným odstrašujícím účinkem. Orgány postupovaly svévolně, rozšiřovaly povinnosti nad rámec původních rozhodnutí a pokračovaly ve vymáhání i po splnění uložených povinností, což činilo zásah nepřiměřeným a neschopným obstát v demokratické společnosti.

Ve vztahu k čl. 6 Úmluvy Soud konstatoval, že vnitrostátní soudy neposkytly dostatečné odůvodnění, zejména pokud jde o výpočet pokut, určení odpovědnosti různých právních subjektů a založení jurisdikce.

Porušení práva: ANO

***Imanov proti Ázerbájdžánu***, stížnost č. 62/20, rozhodnutí ze dne 7. 10. 2025

- **rovněž k čl. 8**

Soud shledal, že odejmutí oprávnění k výkonu advokacie představovalo nepřiměřený zásah do svobody projevu stěžovatele podle článku 10 Úmluvy. Stěžovatel, advokát, veřejně upozorňoval na údajné špatné zacházení s klientem ve vězení, za což byl následně profesně sankcionován. Soud zdůraznil význam svobody projevu advokátů při upozorňování na možné porušování práv a odmítl, aby sankce měla odrazující účinek na veřejnou kontrolu výkonu státní moci.

Porušení práva: ANO

***Stanev a Comité Helsinki Bulgare proti Bulharsku***, stížnost č. 50756/17, rozhodnutí ze dne 18. 11. 2025

Soud shledal porušení čl. 10 Úmluvy, protože bulharské orgány odmítly poskytnout výzkumnému pracovníkovi lidskoprávní organizace informace o tom, zda byla zahájena vyšetřování možných úmrtí migrantů a násilí pohraniční policie na bulharsko-turecké hranici. Požadované informace se týkaly otázky veřejného zájmu a byly potřebné pro přípravu výroční zprávy organizace, která plnila úlohu „veřejného hlídacího psa“. Vnitrostátní orgány přitom dostatečně neodůvodnily odmítnutí přístupu k informacím ani řádně nepoměřily dotčené zájmy.

Porušení práva: ANO

***Khaghaghutyan Yerkkhosutyun proti Arménii***, stížnost č. 5497/17, rozhodnutí ze dne 4. 12. 2025

Soud shledal porušení práva stěžovatelky – nevládní organizace – na svobodu projevu podle čl. 10 Úmluvy, když jí vnitrostátní orgány odmítly bez posouzení přiměřenosti a bližšího zdůvodnění zpřístupnit požadované informace o nebojových úmrtích v ozbrojených silách toliko s odkazem na jejich utajovanou povahu kvůli ochraně národní bezpečnosti, byť už jí dílčí údaje dříve poskytly.

Porušení práva: ANO

***Danilet proti Rumunsku***, stížnost č. 16915/21, rozhodnutí ze dne 15. 12. 2025

- **klíčový případ**

Velký senát Soudu se zabýval otázkou, zda kárná sankce uložená soudci za zveřejnění dvou zpráv na jeho facebookové stránce, s ohledem na omezení vyplývající z povinnosti zdrženlivosti plynoucí z jeho funkce, nenarušila jeho svobodu projevu. Soud dospěl k závěru, že poznámky nebyly takové povahy, aby narušily požadovanou rovnováhu mezi na jedné straně mírou, v níž se stěžovatel jako soudce mohl angažovat ve společnosti na obranu ústavního pořádku a státních institucí, a na druhé straně potřebou, aby při výkonu svých povinností byl a jevil se jako nezávislý a nestranný. Napadený zásah tak dle Soudu nebyl založen na „relevantních a dostatečných" důvodech a tudíž neodpovídal „naléhavé společenské potřebě".

Porušení práva: ANO

***Société d'exploitation d'un service d'information – CNews proti Francii***, stížnost č. 41355/23, rozhodnutí ze dne 18. 12. 2025

Provozovatel televizního kanálu, jakožto stěžovatel, namítal, že výzva k nápravě vydaná Úřadem pro regulaci audiovizuální a digitální komunikace („Arcom") po odvysílání kontroverzních výroků o Covidu-19 porušila jeho svobodu projevu. Soud uznal, že šlo o debatu ve veřejném zájmu, avšak zdůraznil povinnost médií zajistit poctivou a pluralitní prezentaci informací. Provozovatel neposkytl dostatečnou oponenturu tvrzením hostujícího profesora a neprokázal, že měl kontrolu nad vysíláním. Jelikož Arcom neuložil sankci, ale pouze výzvu k nápravě s omezenými účinky, Soud dospěl k závěru, že zásah byl přiměřený.

Porušení práva: NE

***Mladina D. D. Ljubljana proti Slovinsku***, stížnost č. 43388/17, rozhodnutí ze dne 13. 1. 2026

Soud shledal porušení čl. 10 Úmluvy, protože civilní sankce uložená vydavateli za zveřejnění satirického porovnání fotografie známého politika a jeho rodiny s rodinou Josepha Goebbelse představovala nepřiměřený zásah do svobody projevu. Vnitrostátní soudy měly vyvažovat práva vydavatele pouze vůči samotnému politikovi, nikoli vůči jeho rodinným příslušníkům, kteří se domáhali náhrady v samostatném řízení. Zároveň nezohlednily širší satirický kontext, omezený dosah publikace ani skutečnost, že šlo o obsah zveřejněný v jasně označené satirické rubrice. Zásah proto nebyl nezbytný v demokratické společnosti, neboť nedostatečně respektoval význam satiry jako formy veřejné debaty.

Porušení práva: ANO

***Nederlandse Omroep Stichting a ostatní proti Nizozemsku***, stížnost č. 20066/18, rozhodnutí ze dne 21. 4. 2026

Dvě nizozemské vysílací organizace a deník požádaly podle zákona o svobodném přístupu k informacím o dokumenty týkající se politického a správního postupu nizozemské vlády po sestřelení letu MH17. Ministerstvo část dokumentů poskytlo, část však odmítlo zpřístupnit zejména kvůli ochraně důvěrnosti jednání vlády, národní bezpečnosti, zahraničních vztahů, osobních údajů a interních stanovisek. Soud uznal, že novináři žádali informace ve veřejném zájmu, a čl. 10 Úmluvy byl proto použitelný. Jeho porušení však neshledal. Značná část dokumentů byla postupně zveřejněna a zbývající odmítnutí bylo podrobeno přezkumu správními soudy, které měly přístup k úplnému znění dokumentů. Důvody odmítnutí byly podle

Soudu relevantní a dostatečné a orgány nastolily spravedlivou rovnováhu mezi právem novinářů na informace a ochranou důvěrných vládních jednání, bezpečnosti a zahraničních vztahů.

Porušení práva: NE

***Karchava proti Gruzii***, stížnost č. 34790/23, rozhodnutí ze dne 23. 6. 2026

- **rovněž k čl. 11**

Soud shledal porušení svobody projevu ve spojení se svobodou shromažďování, v případě stěžovatele, zcela pokojného jednotlivého protestujícího, který byl zadržen, držen 24 hodin a potrestán ve správním řízení za to, že si na veřejném prostranství postavil stan s úmyslem zahájit hladovku. Jeho jednání se týkalo otázky veřejného zájmu a nepředstavovalo žádné riziko pro veřejný pořádek. Přestože uložená sankce měla podobu pouhého napomenutí, souhrn přijatých opatření mohl mít odrazující účinek na výkon svobody projevu.

Porušení práva: ANO

## Článek 11 - Svoboda shromažďování a sdružování

***Rodina a Borisova proti Lotyšsku***, stížnost č. 2623/16, rozhodnutí ze dne 10. 7. 2025

- **rovněž ke čl. 10**

Soud shledal, že nedošlo k porušení čl. 11 Úmluvy ve světle čl. 10, když lotyšské orgány nepovolily plánovaná shromáždění pořádaná v době zvýšeného napětí po ruské anexi Krymu. Vnitrostátní orgány prokázaly, že skutečným účelem akcí nebyl deklarovaný mírový protest, ale šíření válečné propagandy, podpora neuznaných separatistických útvarů a zpochybňování územní celistvosti Lotyšska, což představovalo reálné riziko pro národní bezpečnost. Soud konstatoval, že orgány poskytly relevantní a dostatečné důvody, posouzení hrozeb bylo přiměřené a zásah odpovídal naléhavé společenské potřebě i širšímu prostoru pro uvážení.

Porušení práva: NE

***Trade Union of Social Sector Workers a ostatní proti Maďarsku***, stížnost č. 33144/21, rozhodnutí ze dne 12. 5. 2026

Soud shledal, že došlo k porušení práva na svobodu sdružování podle čl. 11 Úmluvy, jelikož zdlouhavé a vleklé rozhodčí řízení o stanovení minimálního rozsahu služeb během plánované stávky pracovníků v sociálním sektoru znemožnilo odborům využít stávku včas a efektivně k prosazení lepších pracovních podmínek. Tato prodleva zbavila zamýšlenou stávku jejího významu, a představovala tak nepřiměřené omezení práv stěžovatelů, které nebylo nezbytné v demokratické společnosti.

Porušení práva: ANO

***Rainbow Mission Foundation a ostatní proti Maďarsku***, stížnost č. 32272/21 a další, rozhodnutí ze dne 7. 7. 2026

- **rovněž ke čl. 10**

Soud rozhodl, že plošný zákaz shromáždění během pandemie porušil právo sdružení stěžovatelů a jednoho dalšího stěžovatele na svobodu shromažďování podle čl. 11 Úmluvy. Jejich plánované protesty byly zakázány automaticky, aniž správní orgány nebo soudy posoudily konkrétní zdravotní riziko, možnost konání za protiepidemických podmínek a přiměřenost zásahu. Ve vztahu k dalším stěžovatelům, kteří byli sankcionováni za neoznámené automobilové protesty, Soud porušení neshledal. Orgány jim totiž umožnily protest uskutečnit a vyjádřit jejich názory, přičemž uložené sankce byly mírné a individuálně přezkoumané.

Porušení práva: ANO

***Rădulescu Dobrogea a Ciurea proti Rumunsku***, stížnosti č. 63972/19 a 16056/20, rozhodnutí ze dne 16. 7. 2026

- **rovněž ke čl. 10**

Soud rozhodl, že správní pokuty uložené stěžovatelům za účast na pokojném protestu před místem konání sjezdu vládnoucí politické strany porušily jejich svobodu shromažďování podle čl. 11 Úmluvy vykládaného ve světle čl. 10 Úmluvy. Protest se týkal otázky veřejného zájmu, nevedl k násilí ani významnému narušení sjezdu a obě skupiny byly policií odděleny. Vnitrostátní soudy však přikládaly rozhodující význam formální

protiprávnosti protidemonstrace, aniž posoudily skutečný rozsah jejího rušivého dopadu a řádně poměřily práva obou skupin. Uložené pokuty proto nebyly dostatečně odůvodněné ani přiměřené a zásah nebyl nezbytný v demokratické společnosti.

Porušení práva: ANO

## Článek 14 a článek 1 Protokolu č. 12 – Zákaz diskriminace

***Ortega Ortega proti Španělsku***, stížnost č. 36325/22, rozhodnutí ze dne 4. 12. 2025

- **rovněž ke čl. 8**

Soud rozhodl, že došlo k porušení článku 14 ve spojení s článkem 8 Úmluvy, protože španělské soudy neposkytly stěžovatelce dostatečnou ochranu před možnou odvetou zaměstnavatele za uplatnění práva na rovné odměňování. Stěžovatelka použila údaje o mzdách kolegů k prokázání tvrzené diskriminace v odměňování, za což byla následně propuštěna pro porušení povinnosti mlčenlivosti a ochrany osobních údajů. Soud zdůraznil, že při posouzení výpovědi měly vnitrostátní soudy zohlednit účel použití údajů – obranu proti diskriminaci – a přiměřenost zásahu do soukromí dotčených osob.

Porušení práva: ANO

***Petrov proti Moldavsku***, stížnost č. 38066/18, rozhodnutí ze dne 5. 3. 2026

- **rovněž ke čl. 3 a 4**

Soud shledal porušení čl. 14 ve spojení s čl. 3 Úmluvy, jelikož stěžovatel byl ve věznici dlouhodobě vystaven segregaci, ponižujícím úkolům a odepření základních prostředků ze strany svých spoluvězňů. Vězeňská správa o této praxi věděla, tolerovala ji a neochránila jej před diskriminačním a ponižujícím zacházením., neboť stát nesplnil své pozitivní závazky chránit stěžovatele před zacházením motivovaným jeho postavením ve vězeňské hierarchii. Dále konstatoval porušení čl. 4 odst. 2 Úmluvy, jelikož stěžovatel byl nucen vykonávat těžké a ponižující práce, které nelze považovat za běžné povinnosti vězně. Podle čl. 46 Úmluvy uložil státu přijmout obecná opatření k odstranění systémového problému neformálních vězeňských hierarchií.

Porušení práva: ANO

***Asen Asenov proti Bulharsku***, stížnost č. 38741/19, rozhodnutí ze dne 12. 5. 2026

- **rovněž ke čl. 8**

Soud shledal, že došlo k porušení čl. 14 ve spojení s čl. 8 Úmluvy v situaci, kdy vůdce politické strany veřejně pronesl silně negativní a stereotypizující výroky o Romech, které zasáhly do důstojnosti stěžovatele, příslušníka této menšiny. Nejvyšší správní soud však nezajistil účinnou ochranu jeho práv, když neposkytl odpovídající nápravu a nesplnil pozitivní závazek státu chránit jednotlivce před diskriminačním zásahem., neboť dopad výroků dosáhl potřebné intenzity s ohledem na zranitelnost skupiny, obsah a formu výroků, jejich kontext, dosah i postavení autora. Vnitrostátní soudy také nedostatečně posoudily povahu výroků a neprovedly řádné vážení mezi svobodou projevu a ochranou soukromého života.

Porušení práva: ANO

***Stanković proti Bosně a Hercegovině***, stížnost č. 11103/23, rozhodnutí ze dne 19. 5. 2026

V případě samostatně výdělečně činné stěžovatelky, která na rozdíl od zaměstnanců neměla podle tehdy platného zákona nárok na náhradu mzdy při dočasné pracovní neschopnosti, Soud neshledal diskriminaci. OSVČ a zaměstnanci nebyli v relevantně srovnatelné situaci, zejména kvůli rozdílnému charakteru příjmů, povinností a výpočtu pojistného. Stát měl v této oblasti široký prostor k uvážení a skutečnost, že pozdější

právní úprava nárok rozšířila, nečiní předchozí systém rozporným s Úmluvou. Soud proto uzavřel, že nedošlo k porušení čl. 1 Protokolu č. 12 Úmluvy.

Porušení práva: NE

## Článek 18 – Ohraničení možnosti omezení práv

***Anti-corruption Foundation (FBK) a ostatní proti Rusku***, stížnost č. 13505/20, rozhodnutí ze dne 16. 12. 2025

- **rovněž ke čl. 8, 11 a 1 Protokolu č. 1**

Soud shledal, že masové domovní prohlídky a zabavování majetku osob a organizací spojených s Alexejem Navalným byly provedeny na základě neurčitých a formulářových žádostí bez individuálního odůvodnění a bez účinného soudního přezkumu, a proto porušily čl. 8 Úmluvy. Stejně tak zmrazení bankovních účtů a zabavení hotovosti proběhlo bez zákonného podkladu, bez důkazů a s čistě formalistickým přezkumem, což vedlo k porušení čl. 1 Protokolu č. 1 Úmluvy.

Soud dále konstatoval porušení čl. 11 Úmluvy, neboť označení jedné organizace za „zahraničního agenta“ a dalších za „extremistické“ bylo svévolné, nepředvídatelné a založené na příliš širokých a vágních kritériích, přičemž uložené sankce měly výrazný odrazující účinek na občanskou společnost.

Klíčovým závěrem však bylo porušení čl. 18 Úmluvy, protože Soud dospěl k tomu, že všechny zásahy sledovaly nepovolený a skrytý účel: byly součástí koordinovaného úsilí odstranit organizovanou demokratickou opozici kolem Alexeje Navalného, nikoli legitimní cíle trestního řízení.

Porušení práva: ANO

## Článek 35 – Podmínky přijatelnosti stížnosti

***Mouelhi proti Belgii***, stížnost č. 59421/19, rozhodnutí ze dne 28. 4. 2026

Soud shledal, že stížnost byla nepřijatelná pro zneužití práva podat individuální stížnost podle čl. 35 odst. 3 písm. a) Úmluvy, protože stěžovatel uvedl Soud v omyl ohledně své skutečné životní situace. Stěžovatel, tuniský státní příslušník a žadatel o azyl v Belgii, tvrdil v řízení o předběžném opatření podle čl. 39 jednacího řádu Soudu, že žije bez prostředků a bez ubytování na ulici v Belgii. Ve skutečnosti však již pobýval v Nizozemsku, kde měl zajištěné ubytování jako žadatel o mezinárodní ochranu, a tuto skutečnost Soudu nesdělil. Soud zdůraznil povinnost stěžovatelů a jejich zástupců jednat vůči Soudu poctivě a neposkytovat mu zavádějící informace, zejména pokud mohou ovlivnit rozhodnutí o předběžných opatřeních.

Porušení práva: NE

## Článek 1 Protokolu č. 1 – Ochrana vlastnictví

***Prenča proti Srbsku***, stížnost č. 48725/12, rozhodnutí ze dne 7. 10. 2025

Soud shledal, že zabavení finančních prostředků stěžovatele při překročení hranic představovalo nepřiměřený zásah do vlastnického práva. Stěžovatel nepřiznal převážené peníze celním orgánům a část prostředků mu byla následně trvale zabavena. Soud uznal legitimní zájem státu na kontrole pohybu finančních prostředků, avšak dospěl k závěru, že vnitrostátní orgány dostatečně neposoudily přiměřenost tak závažného zásahu do vlastnictví.

Porušení práva: ANO

***Đorđević proti Srbsku***, stížnost č. 11212/23, rozhodnutí ze dne 7. 10. 2025

- rovněž ke čl. 8

Soud shledal, že došlo k porušení čl. 8 Úmluvy a čl. 1 Protokolu č. 1, protože veřejné orgány nezajistily spravedlivou rovnováhu mezi veřejným zájmem na nové výstavbě a ochranou práv stěžovatelky**.** Stěžovatelka vlastnila malý byt v Bělehradě a namítala, že nově povolená stavba v bezprostřední blízkosti jejího bytu jí odebrala přístup k přirozenému světlu, větrání a slunečnímu záření a významně tak snížila hodnotu její nemovitosti. Soud uvedl, že vnitrostátní orgány nedostatečně posoudily dopad stavby na její každodenní život, nezohlednily nesrovnalosti ve stavebních povoleních a neposkytly jí žádnou přiměřenou náhradu za vzniklou újmu.

Porušení práva: ANO

***Idris Akhundov proti Ázerbájdžánu***, stížnost č. 22824/21, rozhodnutí ze dne 26. 6. 2026

Soud rozhodl, že v případě bývalého policisty, kterému byly zastaveny výplaty starobního důchodu z důvodu údajného udělení politického azylu v Německu, neměl zásah žádný právní základ ve vnitrostátním právu. Vnitrostátní soudy neoznačily žádné ustanovení umožňující odnětí důchodu, ačkoliv zákon taxativně vymezuje důvody, kdy lze výplatu přerušit. Soud proto uzavřel, že zásah nebyl proveden „za podmínek stanovených zákonem“, a došlo tak k porušení čl. 1 Protokolu č. 1 Úmluvy.

Porušení práva: ANO

***Tishkina proti Bulharsku***, stížnost č. 4711/20, rozhodnutí ze dne 3. 3. 2026

Soud shledal, že stát nesplnil svůj pozitivní závazek chránit majetek stěžovatelky, když její dům utrpěl vážné a nevratné statické poškození v důsledku nelegální těžby uhlí prováděné soukromými osobami. Vnitrostátní orgány nepřijaly přiměřená opatření k prevenci škod, neprovedly včasné a komplexní posouzení rozsahu nelegální těžby a nebylo ani jasné, které orgány měly jednat a jaká protiopatření měla být přijata. Informace o problému byly roztříštěné a právní rámec nedostatečný. Stát tak nezajistil spravedlivou rovnováhu mezi dotčenými zájmy a porušil čl. 1 Protokolu č. 1 Úmluvy.

Porušení práva: ANO

***Nikolaou a ostatní proti Kypru***, stížnost č. 37068/18, rozhodnutí ze dne 30. 4. 2026

Soud shledal porušení čl. 1 Protokolu č. 1 Úmluvy, protože vnitrostátní orgány odmítly vrátit stěžovatelům téměř 4 000 m² vyvlastněného pozemku, který zůstal více než třicet let zcela nevyužitý, aniž by pro takové omezení vlastnického práva existoval jakýkoli veřejný zájem. Tím byla narušena spravedlivá rovnováha mezi požadavky obecného zájmu a ochranou práv jednotlivce. Soud zároveň připomněl, že je na státu, aby po zjištění porušení zajistil *restitutio in integrum*, pokud je možná, a pokud ne, aby poskytl odpovídající náhradu.

Porušení práva: ANO

***OÜ Parem Kallas proti Estonsku***, stížnost č. 18440/23, rozhodnutí ze dne 2. 6. 2026

Soud dospěl k závěru, že nedošlo k porušení čl. 1 Protokolu č. 1 Úmluvy, protože odmítnutí přiznat společnosti náhradu za majetkovou újmu způsobenou zpožděným odkupem jejího pozemku obcí bylo výsledkem řádného a dostatečně odůvodněného posouzení vnitrostátními soudy. Vnitrostátní soud podle Soudu pečlivě zhodnotil všechny relevantní okolnosti, přesvědčivě vysvětlil, proč zpoždění nelze považovat za protiprávní, a jeho závěry nebyly svévolné ani zjevně nepřiměřené.

Porušení práva: NE

## Článek 3 Protokolu č. 1 – Právo na svobodné volby

***Tomenko proti Ukrajině*** , stížnost č. 79340/16, rozhodnutí ze dne 10. 7. 2025

- **klíčový případ**

Soud shledal, že předčasné ukončení mandátu stěžovatele jako poslance, které mu jednostranně nařídila jeho politická strana poté, co opustil její parlamentní frakci, porušilo právo na svobodné volby podle čl. 3 Protokolu č. 1 Úmluvy. Opatření nebylo předvídatelné, protože právní řád neposkytoval žádný mechanismus chránící pasivní volební právo před zneužitím ze strany politických subjektů. Zásah byl nezákonný, nepřiměřený a fakticky mařil svobodné vyjádření vůle voličů, kteří stěžovatele zvolili do zákonodárného sboru.

Porušení práva: ANO

***Bradshaw a ostatní proti Spojenému království***, stížnost č. 15653/22, rozhodnutí ze dne 22. 7. 2025

- **klíčový případ**

Soud rozhodl, že stát neporušil čl. 3 Protokolu č. 1 k Úmluvě v souvislosti s tvrzeným zasahováním Ruska do demokratických voleb prostřednictvím dezinformačních kampaní a dalších vlivových operací. Stěžovatelé, tři bývalí poslanci, namítali, že stát dostatečně nevyšetřil cizí zásahy do voleb a nezajistil účinný rámec jejich ochrany. Soud uznal, že při reálném riziku závažného cizího vměšování může mít stát pozitivní povinnost chránit integritu volebního procesu, nikoli však samostatnou povinnost provést konkrétní typ vyšetřování. Vzhledem k provedeným šetřením a následně přijatým legislativním a institucionálním opatřením považoval reakci státu za dostatečnou.

Porušení práva: NE

***Georgios Papadopoulos proti Kypru***, stížnost č. 21454/21, rozhodnutí ze dne 9. 10. 2025

- **klíčový případ**

Soud shledal porušení čl. 3 Protokolu č. 1 k Úmluvě, protože stěžovatel byl po volbách jako první náhradník několikrát prohlášen za zvoleného poslance poté, co původně zvolená kandidátka odmítla mandát ještě před zahájením volebního období. Volební soud jeho mandát pokaždé zrušil. Důvodem byla absence jasné právní úpravy, která by umožňovala obsadit takto „nepřevzatý“ mandát; ani následné legislativní změny problém účinně nevyřešily. Podle Soudu tak zásah do práva stěžovatele vykonávat získaný mandát neměl dostatečně přesný a předvídatelný právní základ a dlouhodobě vedl i k neobsazení poslaneckého mandátu.

Porušení práva: ANO

## Článek 4 Protokolu č. 4 - Zákaz kolektivního vyhoštění cizinců

***O. H. a ostatní proti Srbsku***, stížnost č. 57185/17, rozhodnutí ze dne 3. 2. 2026

- **rovněž ke čl. 3 a 5**

Soud shledal porušení zákazu kolektivního vyhoštění, protože srbská policie svévolně odvezla žadatele o azyl zpět na bulharskou hranici, a to navzdory rozhodnutím vnitrostátních soudů, které uznaly jejich azylové nároky a nařídily vydání povolení k pobytu i zajištění ubytování. Vyhoštění proběhlo bez individuálního posouzení a nesouviselo s jejich původním neoprávněným vstupem.

Soud dále konstatoval porušení čl. 3 Úmluvy, neboť noční vyhoštění v mrazivých podmínkách představovalo nelidské zacházení, i když samotné desetihodinové držení na hranici nedosáhlo prahu závažnosti. Stát rovněž porušil procesní povinnost podle čl. 3, protože neprověřil, zda žadatelé budou mít v Bulharsku přístup k adekvátnímu azylovému řízení.

Soud shledal i porušení čl. 5 Úmluvy, jelikož žadatelé byli po zastavení přestupkového řízení nezákonně a svévolně zadržováni, bez právního základu a klamavým způsobem. Nebyli jim poskytnuti právní zástupci, což jim znemožnilo napadnout zákonnost detence, ačkoliv tlumočník k řízení přizván byl.

Porušení práva: ANO

## Článek 4 Protokolu č. 7 - Právo nebýt souzen nebo potrestán dvakrát

***Jesus Pinhal proti Portugalsku***, stížnosti č. 48047/15 a 2276/20, rozhodnutí ze dne 9. 7. 2026

Soud rozhodl, že souběh trestního řízení a dvou správních řízení vedených portugalskou centrální bankou a Komisí pro trh s cennými papíry neporušil zákaz dvojího stíhání a potrestání podle čl. 4 Protokolu č. 7 Úmluvy. Jednotlivá řízení se sice týkala téhož jednání stěžovatele, chránila však odlišné veřejné zájmy a tvořila předvídatelný, koordinovaný a časově propojený sankční celek. Celkový postih navíc nebyl nepřiměřený. Velký senát Soudu tímto rozsudkem upřesnil kritéria, za nichž je přípustný souběh trestního a správního trestání.

Porušení práva: NE